

« zurück blättern vor »

RYCHTOWAĆ v. imp., ab 1563. **1)** ‘zielen, hinführen’ – ‘kierować, naprowadzać’: 1574 StryjWjaz C4, SPXVI *Ty sam o Pánie rácž strzedz sercá Krolewskiego / Rychtuy go ku pocieſze páństwa Sármackiego.* ◊ (vor 1673) 1930 Oble. 85 *Ale daleko lepiej rychtowali Działa Ojcowie i lepiej strzelali.* ◊ 1744 Rub Aa, SZLESWOJ [*armaty*] že wysoko były rychtowane, przeniosły Wojsko Chrześcijańskie. ◊ (vor 1792) 1951 Kit.Opis 341 *i tak zwolna wciągał hajdamakę na pal rychtując go, aby wszedł prosto.* ◊ (1841) 1949 Słow.Ben. 387, DOR *Działko rychtuje chłop, na szlachtę samą obraca.* ◊ 1951 Słonim. Poezje 117, DOR *Niechaj bombardier rychtuje działo, na litość boską, ostroźnie, celnie.* – SPXVI, CN, Tr, L, SWIL, Sw, DOR (przestarz.). **2)** ‘vorbereiten, herrichten’ – ‘przygotować, naprawiać, sporządzić’: ca. 1659 NarArch 49, SP17 *nie tak przedko mogą bydż ładowane y rychtowane [sc. działa] iáko ręczna strzelba.* ◊ (1695) 1722 Past.F. 134, L *Ten figiel pewnie ona rychtowała.* ◊ 1743 BystrzInf K4r, SP17 *Batteryja ieſt struktura z ziemi wysypana, z ktorey działa rychtuią ku przeciwnę stronie.* ◊ (†1826) 1970 Ossol.Wiecz. 80 *jegomość zajendyczyl się, podskakiwał, pięści rychtował.* ◊ (1884) 1930 Jeż Rotuł. 333, DOR *W drugim miejscu stelmachy rej wiedli: szykowali koła, przyrządzały osie, rychtowali dyszle, orczyki, wasagi.* ◊ (1900) 1948 Bał.Ryby 43, DOR *Jak tylko widzi, że się wybieram do miasta, to zaraz rychtuje konotatkę na dwa łokcie.* ◊ (†1910) 1951 Konopn.Now.III 74, DOR *Wczoraj rychtował kosisko, że za długie... – L, Sw (gw.), DOR (gw.).* **3)** ‘begründigen, glätten’ – ‘równać, prostować’: SWIL, Sw. **4)** ‘in eine unangenehme Lage bringen’ – ‘stawić w przykrym położeniu’: [hapax] vor 1912 Sw *Ladnie mnie rychtuje!* – nur Sw (przen.). ◊ **Etym:** nhd. *richten* v., ‘einem Ding eine bestimmte Richtung geben; mit Geschützen zielen; in Ordnung bringen, in den richtigen Zustand bringen; gerade, glatt, eben machen’, GRI, nur für Inh. 1, 2, 3. ◊ **Der:** *narychtować* v. pf., 1531–1594 ZapMaz II G 97, SPXVI *wkrótce pisarz [...] z hajduki cum bumbardis venit ad locum iudicii [...] strzelbę narychtował na p. Andrzeja Wesla.* Zuerst geb. CN, nur für Inh. 1, 2; *rychtowny* adj., 1594 SarnStat 1302, SPXVI, zuerst geb. Sw, nur für Inh. 1, 2; *rychtować się* v. imp., (1601) 1618 Petr.Ek. 2, L *Wszystkie sprawy ludzkie do pewnego celu rychtuią się.* Zuerst geb. BAN, nur für Inh. 1, 2; *rozrychtować* v. pf., [hapax] (1611) 1767 Krom. 457, L, zuerst geb. BAN, nur für Inh. 1, 2; *wyrychtować* v. pf., 1621 Listy 214, zuerst geb. BAN, nur für Inh. 1, 2, 3; *zrychtować* v. pf., [hapax] (1625) 1626 Falib.Dys. C.2, L, zuerst geb. BAN, nur für Inh. 1, 2; *porychtować* v. pf., [hapax] 1858 Szkice 22, WIECZ, zuerst geb. BAN, nur für Inh. 1, 2, 3; *przyrychtować* v. pf., 1901 Gaw.Warsz.I 2, WIECZ, zuerst geb. BAN, nur für Inh. 2; *zarychtować* v. pf., zuerst geb. BAN, nur für Inh. 1; *rychtunek* subst.

m., ‘Richtung’, zuerst geb. Sw 1912, nur für Inh. 1. ♦ Nach KURZOWA 1985, 226 war *rychtować* (*się*) ‘(sich) vorbereiten’ u. dgl. bis 1945 in der Stadtmundart von Lemberg verbreitet, nicht jedoch bei höheren Gesellschaftsschichten. Für Krakau siehe GODYŃ 1972, 294 (KURZOWA). Die Ableitung *rychtunek* kann formal betrachtet direkt von nhd. *Richtung* stammen (so Sw); dagegen spricht allerdings das Fehlen von Belegen.

<< zurück blättern vor >>